

Kontrabásník

Dan Bárta

To mé já kontrabásní
Za nocí a rán
Spoléhám, když se zasní
Že básník víc je sám

Nemoudří ve svých arénách
Básník a s ním mé malá já
Pak odpočívají
V tichu zvláštním
Co se v příští chvíli rozpadá

To mé já kontrabásní
Usíná na vážkách
Jak lehký být, přeobratný
Služebník i pán

Zatouží na svých galériách
Básník a s ním mé drzé já
A výsledkem je smích
Tichý, zvláštní
Když zamíří přídí k zahradám

Tápou v znaménkách a ve značách
Váha, slova nízká, je rozmačká
Vysíláním, voláním, básník víly nadhání
Já je sráží
My se v příští chvíli rozpadá
My se v příští chvíli rozpadá
My se bíle tříští